

מִימְרָא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

תענית-מאימתי		Talmud Navigator										
מאימתי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כי הא דריש לקיש הוה מסדר מתניתיה ארבעין זמנין כנגד ארבעים יום שניתנה תורה, ועייל לקמיה דרבי יוחנן												
רב אדא בר אבהו מסדר מתניתיה עשרין וארבע זמנין כנגד תורה נביאים וכתובים. ועייל לקמיה דרבא.												
אם ראת תלמיד שלמדו קשה עליו ככרזל - בשביל רבו שאינו מסביר לו פנים, שנאמר והוא לא פנים קלקל. מאי תקנתיה - ירבה עליו רעים, שנאמר וחילים יגבר, ויתרון הכשרי חכמה, כל שכן אם הוכשרו מעשיו בפני רבו מעיקרא.	רבא:											
מאי דכתיב (קהלת י') אם ישך הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון, אם ראת דור שהשמים משתכן כנחשת מלהוריד טל ומטר - בשביל לחושי לחישות שאין בדור. מאי תקנתן - ילכו אצל מי שידוע לחוש, דכתיב (איוב ל"ו) יגיד עליו רעו.	ואמר רבי אמי:											
ואין יתרון לבעל הלשון, ומי שאפשר לו ללחוש ואינו לחוש מה הנאה יש לו?												
ואם לחש ולא ענה - מאי תקנתיה? ילך אצל חסיד שבדור, וירבה עליו בתפלה, שנאמר (איוב ל"ו) ויצו עליה במפגיע, ואין פגיעה אלא תפילה, שנאמר (ירמיהו ז') ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי.												
ואם לחש ועלתו בידו, ומגיס דעתו עליו - מביא אף לעולם, שנאמר מקנה אף על עוליה.												
שני תלמידי חכמים שיושבין בעיר אחת ואין נוהגין זה לזה בהלכה - מתקנאין באף, ומעלין אותו, שנאמר (איוב ל"ו) מקנה אף על עוליה.	רבא:											
מאי דכתיב אם ישך הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון. לעתיד לבוא מתקבצות ובאות כל החיות אצל הנחש, ואומרים לו: ארי דורס ואוכל, זאב טורף ואוכל, אתה מה הנאה יש לך? אמר להם: ואין יתרון לבעל הלשון.	ריש לקיש:											
אין תפלתו של אדם נשמעת אלא אם כן משים נפשו בכפו, שנאמר (איכה ג') נשא לבבנו אל כפים.	רבי אמי:											
איני? והא אוקים שמואל אמורא עליה ודרש (תהלים ע"ח) ויפתוהו בפייהם ובלשונם יכזבו לו ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו כבריתו, ואף על פי כן - (תהלים ע"ח) והוא רחום יכפר עון וגו'.												
לא קשיא: כאן - ביחוד, כאן - בצבור.												
אין גשמים יורדין אלא בשביל בעלי אמה, שנאמר (תהלים פה) אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף.	רבי אמי:											
בא וראה כמה - גדולים בעלי אמה, מניין - מחולדה ובור. ומה המאמין בחולדה ובור - כך, המאמין בהקדוש ברוך הוא - על אחת כמה וכמה.	רבי אמי:											
כל המצדיק את עצמו מלמטה - מצדיקין עליו הדין מלמעלה, שנאמר (תהלים פ"ה) אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף.	רבי יוחנן:											
מהכא: (תהלים צ') וכיראתך עברתך.	רבי חייה בר אבין אמר רב הונא:											
מהכא: (ישעיהו סד) פגעת את שש ועשה צדק בדרכיך יזכרך הן אתה קצפת ונחטא בהם עולם ונושע.	ריש לקיש:											
כל השמח ביסורין שבאין עליו - מביא ישועה לעולם, שנאמר בהם עולם ונושע.	רבי יהושע בן לוי:											
מאי דכתיב (דברים י"א) ועצר את השמים, בשעה שהשמים נעצרין מלהוריד מטר דומה לאשה שמחבלת ואינה יולדת.	ריש לקיש:											
נאמרה עזירה בגשמים ונאמרה עזירה באשה, נאמרה עזירה באשה שנאמר (בראשית כ') כי עצר עצר ה' בעד כל רחם, ונאמרה עזירה בגשמים דכתיב (דברים י"א) ועצר את השמים.	והיינו דאמר ריש לקיש משום בר קפרא:											
נאמר לידה באשה ונאמר לידה בגשמים, נאמר לידה באשה דכתיב (בראשית ל') ותהר ותלד בן, ונאמר לידה בגשמים (ישעיהו נ"ה) והולידה והצמיחה.												
נאמר פקידה באשה, ונאמר פקידה בגשמים, נאמר פקידה באשה דכתיב (בראשית כ"א) וה' פקד את שרה, ונאמר פקידה בגשמים דכתיב (תהלים ס"ה) פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים.												
מאי פלג אלהים מלא מים?												
כמין קובה יש ברקיע שממנה גשמים יוצאין.	תנא:											
מאי דכתיב (איוב ל"ז) אם לשבת אם לארצו אם לחסד ימצאהו, אם לשבת - בהרים ובגבעות, אם לחסד ימצאהו לארצו - בשדות ובכרמים. אם לשבת - לאילנות, אם לארצו - לזרעים, אם לחסד ימצאהו - בורות שיחין ומערות.	רבי שמואל בר נחמני:											
בימי רבי שמואל בר נחמני הוה כפנא ומותנא, אמרי: היכי נעביד? ניבעי רחמי אתרתי - לא אפשר. אלא: ליבעי רחמי אמותנא, וכפנא ניסבול.												
ניבעי רחמי אכפנא, דכי יהיב רחמנא שובעא - לחיי הוא דיהיב, דכתיב (תהלים קמ"ה) פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון.	אמר להו רבי שמואל בר נחמני:											
ומנלן דלא מצלינן אתרתי												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

תענית-מאימתי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דכתיב (עזרא ה') ונצומה ונבקשה מאלהינו על זאת, מכלל דאיכא אחריתי.												!	ח:
מהכא: (דניאל ב') ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא על רזא דנה - מכלל דאיכא אחריתי.	במערבא אמרי משמיה דרבי חגי:											!	ח:
בימי רבי זירא גזור שמדא, וגזור דלא למיתב בתעניתא.												◇	ח:
נקבליה עילוון, ולכי בטיל שמדא - ליתביה.	אמר להו רבי זירא:											◇	ח:
מנא לך הא?	אמרי ליה:											^	ח:
דכתיב (דניאל י') ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך.	אמר להו: [רבי זירא]											!	ח:
אפילו שנים כשנו אליהו וירדו גשמים בערבי שבתות - אינן אלא סימן קללה.	רבי יצחק:											◇	ח:
קשה יומא דמיטרא כיומא דדינא.	היינו דאמר רבה בר שילא:											◇	ח:
אי לא דצריך לברייתא - בעינן רחמי ומבטלינן ליה.	אמירר:											■	ח:
שמש בשבת - צדקה לעניים, שנאמר (מלאכי ג') וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא.	רבי יצחק:											◇	ח:
גדול יום הגשמים, שאפילו פרוטה שבכיס מתברכת בו, שנאמר (דברים כ"ח) לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך.	רבי יצחק:											◇	ח:
אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין, שנאמר (דברים כ"ח) יצו ה' אתך את הברכה באסמך.	רבי יצחק:											◇	ח:
אין הברכה מצויה אלא בדבר שאין העין שולטת בו, שנאמר יצו ה' אתך את הברכה באסמך.	תנא דבי רבי ישמעאל:											■	ח:
הנכנס למוד את גרנו אומר: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתשלח ברכה במעשה ידנו. התחיל למוד אומר: ברוך השולח ברכה בכרי הזה. מדד ואחר כך בירך - הרי זו תפלת שוא. לפי שאין הברכה מצויה לא בדבר השקול ולא בדבר המדוד ולא בדבר המנוי אלא בדבר הסמוי מן העין.	תנו רבנן:											■	ח:
קבוץ גייסות צדקה פרנס סימן.												◇	ח:
גדול יום הגשמים כיום קבוץ גליות, שנאמר (תהלים קכ"ו) שובה ה' את שביתנו כאפיקים כנגב, ואין אפיקים אלא מטר, שנאמר (שמואל ב' כ"ב) ויראו אפיקי ים.	רבי יוחנן:											◇	ח:
גדול יום הגשמים, שאפילו גייסות פוסקות בו, שנאמר (תהלים ס"ה) תלמיה רוה נחת גדודיה.	רבי יוחנן:											◇	ח:
אין הגשמים נעצרין אלא בשביל פוסקי צדקה ברבים ואין נותנין, שנאמר (משלי כ"ה) נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר.	רבי יוחנן:											◇	ח:
מאי דכתיב (דברים י"ד) עשר תעשר - עשר בשביל שתתעשר.	רבי יוחנן:											◇	ח: